

Ca-nostri

*** ANY SISÉ.—NÚM. 224 ***

SEMANARI POPULAR

*** INCA, 1 FABRER 1915 ***

(retirat del número passat per falta de lloc. Llegiu-ho:
el preciosissim)

Dominica III després de la Epifanía

EPÍSTOLA.—Rm., XII, 16 21

Text

Germans: No vos guieu dels dictats de la vostra sabiesa; no torneu a ningú mal per mal; veieu de fer el bé, no sols davant de Déu, més encara davant dels homes. Tant com pogeu, per part vostra, viviu en pau ab tothom. Y, sobretot, caríssims, no vos prengueu la venjança vosaltres mateixos: deixauho a la ira del Senyor, que escrit està: «Mia es la venjança: Jo donaré a cada hui lo que pertoca: Paraula del Senyor.» Tu, donchs, si el teu enemic té fam, peixlo; si té set, abèural, que, fent-ho així, apiles brases de foc damunt del seu cap. No't deixis vèncer del mal; ab el bé venç tu al mal.

Comentari

Com sia que home y cristià conviven, sovint mal fosos, dins la nostra consciència, passa de vegades que lo natural arrebaça el govern a lo sobrenatural que es qui hauria de regir la nostra vida, y llavors esdevé que les passions se rescabalen y se revenjen del temps que han hagut de viure arraulides y somortes sota la potència de la Creu. Convé, donchs, estar a l'aguait y atalayarnos a cada punt de quins son els principis y dictats que ns empenyen y diuen la directiva de les nostres obres: si els de la prudència de la carn, o els de la sabiduría del Sant Esperit. Per això Sant Pau ens posa a l'aguait y ens dona una pauta segura, prenent per pedra de toch la convivència ab el proïsmo. Car, així com l'amor de Déu se comprova ab la caritat envers els nostres germans, talment coneixerem els altres sentiments d'hont provenen. Y no sols en la vida privada, mes també en la pública té aquella pauta solemne aplicació. En les nostres modernes creuades y lluites religioses podrà esdevenir, si no vigilavem, que ab el senyal de la Creu y ab el prestigi dels grans ideals se desfermessin y campessin les passions fins ara quietes y ajaçades en les baixes corts del nostre esperit. Ab lo qual seria de temer; segurament, que, com sol succeir, passada una guerra; tinguéssim d'havèrnosles després, tornats a la casa del nostre interior, ab les passions revoltes y emmatzinades per la mala sanch feta, y llavors, Déu ajudi a qui voldrà viure en pau. Y encara bò que se n'adoni un hom de que allò son faccions humanes y no exèrcits de Déu

disciplinats, car l'orgull es capaç de fersos veure que lluiten per l'esperit y per Déu y son realme. Y si un sant ens toca el cor y ens insinúa que no porten pas armes de Déu, llavors, ferits de l'amor propi, tal volta contestarem que son millors que les de Déu les nostres armes: que Déu va massa poc a poc en ses operacions; que nosaltres ab un cop ho acabariem; que les armes del contrari van més dret y allarguen més... Y llavors es quan el dimoni, que sempre xiula a la orella nostra, ens aconsella l'escàs dol, la furia, l'encegament, el bescantar, la mordacitat, la satira—tot brumera de pecat—l'anònim si cal, el sitiar per fam: «el mal per mal!».

Nó, caríssims ens diu Sant Pau, això no es vèncer el mal, això es deixar-se vèncer del mal.

En les nostres lluites ens han de cenyir sempre la humilitat, la prudència, la moderació, y més que tot, la caritat. Hem de tenir espèra, que l'oli sant de la virtut divina vagi penetrant y fassí

rès; fibló suau que no fa mala sanch, sinó que obra clivella, que s'hi escoli l'amor y hi entri la llum de la veritat, sense matar. Que si matavem, ¿quines foren les nostres victories? Vivent es Déu y sobirania de morts no ama. Nostra lluita es reconquesta, no devastació. Jesucrist, es a dir, la Veritat va patir per triomfar, lo qual vol dir que la veritat y els qui la defensen s'han de sacrificiar pels homes. No es: «La veritat en pro de la veritat», la nostra divisa. No es: «La bondat en pro la bondat», la nostra llegenda. Sinó: «La veritat en pro de l'errat. —La bondat en pro del maliciós». Tal y no altre es el sentit de la lluita cristiana. Estalviar vides a l'enemic y no plànyer-hi sacrificis nostres.

No envejem les armes del enemic emmatzinades, que's tornarien en contra nostre. No vencem el mal ab mal, que llavors hi haurà més mal. No'n desficiem per victories a corre-cuita, que se'n fa mala feina y de nou hauríem de referla. No volguem ésser arribistes del reialme de Déu que, acabat, la nostra obra no se servirà. No volguem, de lo plantat, veure'ns en el fruit nosaltres mateixos que'l món poc s'acaba en nosaltres, y els qui avuy hi som, ab els d'ahir y els de demà; fem un sol exèrcit, y les victories dels uns son les de tots, ni que ara no'n tinguem el goig dels ulls. No desconfiem de les nostres armes, que la nostra fe es victoria. Caritat, humilitat, paciència, compassió, ésser servicials, pacífichs, amatents, dreturers... això ha d'ablanir l'enemic. Això desarma. Això vens el món. Això vens l'egoisme, l'irè, la gelosia d'esperit, la desafeció, la voracitat...

Qui ab mal vens el mal, dobla el mal.

Qui el mal vens ab bé, dobla el bé. Ofeguem; donchs, el mal ab l'abundor del bé.

De la «Veu de Catalunya»

PORQUERET DE LA PELLISSA...

Al amic Joan Llobera.

I

*Porqueret de la pellissa,
el temps que serás porquer;
no guanyarás cap dobrer
y anirás descals a missa.*

Els dijous seràs a Inca,
els dimecres a Sineu;

ANTICS ALUMNES DEL COL·LEGI DEL SAGRAT COR QUE FORMEN LA CÀTREDA DE DECLAMACIÓ.—ELS VESTAURIS QUE DUEU SON ELS METEXOS QU'EN REPRESENTAREN, EN SON TEATRE, EL DRAMA «LOS DOS CAUTIVOS»

el seu fet: «el bé per mal». Així, —diu Sant Pau,—apilarem brases de foc al cap de l'adversari, que l'ablanin, y l'amoroseixin poc a poc, fins que ell se doni y ens sigui amich.

Els qui no tenen espèra apar que siguin més valents y més actius que'ls altres, y no es així: de vegades no hi ha rès tan a ciu com la cobardia y la peresa. Nò, nosaltres, els atletes de la fe, els plàcits de la esperança, els actius de la caritat, segurs de la nostra força, gojosos d'aquell riu, de que'ns parla David, que rega y alegra la ciutat de Déu, maldant y treballant per això, hem de tenir confiança en les armes que Déu ha posades en les nostres mans, armes fins que feixen sense fer destroces; glavi penetrant que, com la paraula de Déu, arriba a la divisió mateixa de l'ànima y el cos, sense que fassí malvé

hi anirás, brinca que brinca,
y tot lo mon serà teu.

Serán teues sense esperes,
tan teus com dels godins,
les mores de les voreres
y'ls garanyons dels camins.

T'enfilarás a tot àbre,
siga gran, siga petit;
y't saltará dins el pit
el teu cor com una cabra.

Com cadernera pintada
volará de brot en brot
ton pensament qui se banya
y's maravella de tot;

y de ta boca gentil
qui sembla un fruyt, des-y-are
ta conversa será clara
com un regueró d'abril.

Flor o agostenca que siga
o deixada per descuyt,
teua es la primera figa
y teu es el darrer fruyt

que en el cor de l'hivernada
madura per a Nadal,
en la branca enrevenada
del fredolec figuerat.

Teua serà la críera
dolsa, picada d'aucells:
recada de primavera,
recada o pedra d'anell.

Quant caurá fina la brusca
d'un cel baix, com a de plom,
tu, per haver la llanibrusca,
t'enfilarás demunt l'om

qui creix ran de torrentia.
Ja'l codony serà madú
que no sé quin perfum dú
de Betlem y pastoría.

Baxarà tota banyada,
de la muntanya, la nit,
com cullidora atrossada
qui díu mullat el vestit;

y com una fada nina,
la flamada del fogâ,
devant los ulls, ballarà
amb sa falda purpurina,

amb sa falda acampantada
qui salta sobre'ls tions,
amb sa falda rivetada
qui congrí visions.

Ballant, ballant, esburbada
la fada s'esvanirà...

¿qui serà qui trobará
sa falda dins la cenrada?

Devall la boca de cova
del fumeral, amb nou joc,
cada pic que balla'l foc
ha de treure falda nova!

La cuyna ja serà plena
d'ombra espessa, a caramolls;
serà plè de son serena
el gorc blau dels teus dos ulls!

II

Dins la nit plena d'estrelies
qui s'apleguen a redols,
palpitant de meravelles,
senglotant de picarols,

regalant l'olor feixuga
de l'herba-sana distant;
ja encén sa llantia poruga
la lluerna vigilant.

Ja flota un cant d'alegría
tota mullada de plor,
y canta una xeremía
com un aucell qui se mor.

Ja cruix y'ls membres estira
dormit, l'olivar recuyt,
y molt vagament delira
y somnía flor y fruyt.

Fê un coxi de senyorida,
de rostoll compon un llit,
y farás llarga dormida,
tot embolcallat de nit.

com un fill de patriarca
allargat devora'l cá:
com a un antic monarca
frescament te vetlará,

l'ull viu y tota amorosa.
l'estrelleta del porquer,
dormit, devall el dosser
de l'ampla nit gloriosa.

III

Un dia que tu no esperes,
un raig de sol entrará
dins ton pit sense quimeres,
y'l teu cor se badará

com magrana qui s'esflora
y desborda de rubins,
sa propia corona ignora
y'ls tresors que té dedins;

qu'es un tresor sense mida
la simplicitat del cor:

t'obrirás a nova vida
plena de saba; y llavor,

*porqueret de la pellissa,
dexarás d'esser porquer,
guanyarás qualche dobrer
y anirás calsat a missa...!*

Gabellí gran, (Campanet) Setembre de 1910.

LLORENS RIBER.

d'A sol ixent

EL RELLOTGE DE PLATA

Un pobre atlotet qui nomia Pere, passava la nit dins un molí quin amo li havia dat hostatge. Un banc posat a un recó li servia de llit. Devés mitja nit se va despertar, y va sentir un acompanyat tic-tac a la paret contra la qu'estava apoyat. Va alçar els ulls, y va veure, a sa claror de sa lluna, qu'era un hermos rellotge de plata que feia aquell renou.

De sopte va tenir un violent desitj de despenjarlo per durlosén, y fugir botant per sa finestra. La conciencia li deia qu'era mala cosa el robar; però el desitj de posseir aquell hermos rellotge se tornava per moments més violent. Tot depresta se va axecar, corregué de cap a sa finestra y va botar per fugir de sa tentació.

Després d'haver caminat, o mes ben dit, corrugut un parey de centes passes, sentir de ben nou desitj d'apoderarmé del rellotge y va estar a punt de tornar enrera; però sa conciencia el va recriminar segona vegada, y ell va seguir essent dòcil en aquesta veu, y continuá son camí.

An aquest moment la lluna va desaparexe, y la nit v' queda fosca com les entranyes d'una mina. En Pere se va perdre per dins es bosc, y renunciant a passar envant fins que vengués l'auba, se tombà en terra y com estava molt cansat pronta va quedar adormit. A tren d'auba, uns crits horrorosos el despertaren; va obrir els ulls.... La sang se va glassar de feredat.

Par damunt el seu cap hei havia penjat un home qu'en els peus hei duia aquest lletrero: «Era un lladre». Un aixam d'animals carnícers volentetjaven pels voltants del cadavre.

A la vista d'aquest horrible espectacle els ulls se li ompliren de llàgrimes, mentres la seuva conciencia li deia: «Mira; aquest hauria estat el teu final si hagues robat el rellotge». Ple d'un espant saludable y d'una viva regonexensa envers de Deu, qui per medi de la seuva conciencia l'havia salvat d'un mal tan imminent, caygué de genyons en terra, y adreçá a Deu una fervosa y sentida acció de gracies.

F.

UNA MEJORA IMPORTANTE

Abiendo aumentado considerablemente la matrícula en la escuela de nuestra dirección, y a raiz de la comunicación que á su debido tiempo elevamos al Magnífico Ayuntamiento, exponiéndole la necesidad de dar más capacidad á la sala de clases, para contener cómodamente á los numerosos alumnos que diariamente asisten á ellas, el lunes pasado el Sr. Alcalde y nuestro celoso y activo secretario Sr. Siquier visitaron nuestra escuela y convencidos de la necesidad de reformar la

sala de classes, conforme habíamós ya solicitado, resolvieron derribar un tabique que comunica con otra dependencia contigua a la sala de classes, construir también un corredizo que comunique al comedor de nuestra casa-habitación y añadir á ésta dos dependencias más para corregir la deficiencia que en nuestra comunicación alegábamos.

Con la reforma en proyecto se mejorará notablemente la sala de clases, beneficiará grandemente la enseñanza y facilitará el desarrollo de los trabajos escolares.

Un aplauso á nuestro Ayuntamiento por su acuerdo de protección á la enseñanza oficial y otro al Sr. Alcalde y Sr. Secretario por su decidido interés para que cuanto antes se dé principio á los trabajos necesarios para la realización de tan oportuna y necesaria reforma.

—

Dado el número de escolares á que asciende ya la matrícula en nuestra escuela y entusiasta siempre por el progreso y cultura de los pequeños escolares, nos ha sugerido la idea de fundar en nuestra escuela una pequeña sociedad que se titulará «Sociedad Escolar Humanitaria y de protección á los animales, pájaros, árboles y plantas; como ensayo precursor de los prósperos resultados que, Dios mediante, esperamos obtener.

De su articulado, inauguración de dicha sociedad y su funcionamiento daremos cuenta en las columnas de este semanario para que sus lectores puedan hacerse cargo de la importancia y trascendencia de tan recomendable y provechosa institución.

A. F.

Noves d'Inca

Baxes. Hi ha catòlics, legionaris de la Bona Prensa, que s'considerarien injuriant si los deyem que no son protectors de la prensa catòlica, que trebayan per fer baxes a nostre setmanari.

Tothom es lliure per darse d'alta o baxa d'una publicació; però aximetex cal preguntar:

Si una persona se val de les seues paraules, influencia o autoritat per fer baxes a un periòdic catòlic y pobre, tendrá o no obligació de restituir els danys y perjudicis causats?

Creym que ningú, qui mos llegesca, posará en tela de judici nostre catolicisme y ortodoxia.

En quant a nostra pobresa devem haver de manifestar que cad'any també els llibres d'administració en grosses pèrdues; pero en la particularitat qu'ls contratemps enfortexen més nostra voluntat.

Ara ab axó de les baxes no som moralistes per sobre definir si's catòlics

que mos fan aquela propaganda, tendrán o no obligació de fermos tantes altes com baxes mos han causades.

Escomesa.—D. Miguel Pujades, President del Centre Conservador ha rebut un autografo del Ex-President de Ministres D. Antoni Maura, que diu axi:

Baleares.—Sr Presidente del Centro Conservador de Inca.

Muy agradecido, y á los demás amigos de ese Centro, saludando á todos afectuosamente.

Antonio Maura.

Funcions religioses. Els dies 24, 25 y 26 del finit Janer se celebraren a n-el Monastir de Sant Bartomeu, les coranthes que aquellas bones religioses dediquen a la seu benvolguda Mare y fundadora Santa Paula. Tots els actes se veren molt animats, principalmente el dia de la festa de la ilustre Matrona Romana, en la qual la Iglesieta del antic Monastir s'omplí de gom en gom en la missa major y a la conclusió del vespre. En aquestes solemnitats, dirigi lo paraula divina el canonge Doctoral el M. I. Mn. Nadal Garau que, prenguent peu de la figura moral de la Santa, deixá caure 4 maçisos sermons d'actualitat que produí molt bon afecte al devot auditori. La iglesia vestida en les galanures de que disposa produua un afecte sorprendent, cridant l'atenció la capella de Santa Paula, atapida de vistoses flors y de llums. A n-el presbiteri s'estrenà un ric encatifat.

Funció de desagravis.—A sant Domingo, el dijous Jarder, hi hagué funcions de desagravis a Jesús Sacramentat per les moltes ofenses que reb de molts de cristians en aquests dies de carnaval. A les 2 del capvespre se posá Nostr'Amo patent, comensant les veles y els exercisis resats fins a les set del vespre. En aquesta hora, y després del cant del trissagi, pronunciá una sentidíssima plàctica Mossen Josep Aubà y acabá la devota funció ab un Te Deum.

Funcions de Col·legi.—A n-el col·legi del Cor de Jesús d'aquesta Ciutat s'han donades dues funcions teatrals. La primera se verificá el diumenge passat per un estol de joves del col·legi de San Joan Bautista de La Salle, de Palma. La funció despertá tal desitx entre'l poble inquer que ben aviat

quedaren compromeses totes les localitats de la saia. Els palmessans interpretaren admirablement el drama en quatre actes *Un veneno ó profanación de los días festivos* y el graciós sainete *Timidito y Francón*. En el primer, els qui feyen de protagonistes saberen donar tal sentiment a sos respectius papers y posantse en tant de carácter que molts d'espectadors enramaren ses pipelles. En el segon, se cambiá de tò y les riayes foren la nota general durant tota l'interpretació. En los dife-rents actes els distingits actors foren aplaudits llargamet del públic que sortí ben content y entusiasmado d'una vetlada tan agradable.

Els joves que formen la companyia d'Inca y els de Palma se reuniren per fer un sopar íntim a la fonda de can Costa, aon reyná l'espació familiar, brindant per la prosperitat del teatre catòlic y la prosperitat de les juventuts de tendencias moralisadores.

La segona funció que se fe tengué lloc el dijous Jarder per l'estol d'Inca, posant en escena *San Tarcisio Mártir de la Eucaristía* que sortí molt ben representada. Se distingiren En Jaume Domenech en so papé de *Tarcisio*, En Pere Rubert en so de *Cuadrato*, En Bartomeu Martorell en so de *Ficio* y arreu tots els demés se lluiren.

La funció acabí en la farsa en dos actes *Los tres Gibosos de Egipto* que va esser molt aplaudida.

Sobre'l número anterior.—A n-ell publicarem el retrato del Sr. Maura y els discursos casi enteros que se feren a n-el dinar del homenatge. No podríem deixar de fer menys si voliem esser feels cronistes de les coses importants que passen a nostra estimada Ciutat.

El Centre conservador, quant heu sabé, mos fe augmentar la tirada, per poter enviarne exemplars a sos amics correligionaris de Mallorca y de fora, no essent un obstacle nostra mallorquinisme per enviarne a significades persones castellanes; encara trobarem que estava millor presentar els discursos ab la llengua que se feren, qu'es la mateixa que'l il·lustre Mallorquí prengué a sa falda de sa Mare.

Hem volgut fe notar aquest detall perque n'*Alanis de la Lluna* estiga content y vege que'l nostro mallorquinisme sura per arri d'ençint el castellanismo... d'Inca.

Conferencias coremals.—Tots els diumenges de corema, a Sant Francesc, entrada de fosca, després de resada la corona, el Rmt. Superior de Franciscans P. Cerdá, donarà conferencies familiars sobre questions importants, que com se sab cad'any solen esser ben hermoses.

BOLLETI COMERCIAL

Preus que religrem a nostre mercat.

Bessó	a 110'00	el quintá
Blat	a 18'00	la corteta
Xexa	a 18'50	id.
Sivada	a 10'00	id.
Ordi	a 12'50	id.
Faves	a 20'50	id.
Monjetes de confit	a 35'00	id.
Siurons	a 25'00	id.
Guixes	a 00'00	id.
Patatas	a 8'00	es quintá
Moniacos	a 5'00	id.
Garroves	a 5'00	id.
Gallines	a 0'90	sa terça
Ous	a 1'25	sa dotzena

AJUNTAMENT

Sessió del 31 de Janer

Baix la presidència del Sr. Batlle D. Antoni

Ramis y ab assistència dels Srs. Mateu, Truyol, Alzina, Guasp, Amer y Cortés.

S'aprova l'acte de la sessió anterior.

El Sr. Secretari llegé una llista de jorals fets durant els mesos de Desembre y Janer a n-els camins de Santa Magdalena, Lloseta y Biniamar.

Se dona lectura a una sollicitud de Mestre Andreu Company per refer una casa de sa propietat a n-el carri del Rey segons els plans que accompanyava.

El Sr. Batlle dona conta de les proves fetes a n-el pou de Mossen Ferragut, dient que havien tretes 3900 lates d'aygo de 16 litres cada una, y que dins poc temps s'hi tornaren posar 24 pams d'aygo y que convendria apurar les proves.

El Sr. Cortés diu de posarhi una bomba de gran potència y treure aygo un mes de tira per veure s'hi arribarien, o no, estroncar s'aygo, abans de canalisarla.

La qüestió queda demunt el bufet y acaba la sessió.

Huep! la setmana passada diguerem s'havia calculat que la corrent d'aygo de dit pou donava 90.000 litres per hora, y havíem de dir, per dia.

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiàstica.

CULTOS RELIGIOSOS

Solemne oració de coranthes dedicades al Sagrat Cor de Jesús a la Parroquia.

Diumenge, dia 2, a les 7 del matí esposició de nostre Amo. A les 7 y mitja missa de comunión general per tots els associats. A les 9 y mitja bendició de candeles, Tercia y Ofici major ab sermó per Mossen Jaume Sastre, Pvre. A les 3 del capvespre, Vespres. A les 5 y mitja, Matines, Coroneta d'or, sermó y reserva de nostre Amo.

Dilluns, dia 3, a les 7 esposició de nostre Amo y Ofici matinal. A les 9 y mitja Tercia y Ofici major, A les 3 del capvespre, Vespres y estació de Sor Rosa. A les 7, Rosari, Coroneta d'or, sermó y processó de la reserva y conclusió de les coranthes.

Dimarts, dia 4, a les 7 esposició de nostre Amo y Ofici matinal. A les 9 y mitja Tercia y Ofici major ab sermó. A les tres del capvespre, estació de Sor Rosa. A les 7 Rosari, Coroneta d'or, sermó y processó de la reserva y conclusió de les coranthes.

CRIDA

A nostra imprenta necessitam un atof que se vulga il·logar, desxondit, que sabi un poc de llegir y tenga poca vessa.

LITERATURA MALLORQUINA

A SOL IXENT, aplec de poesies juvenil per Mossen Llorens Riber, Mestre en Gay Saber, ab un prole de D. Joan Alcover, a 2'50.

POESIES per D.ª María A. Salvá ab un prole del M. I. Mossen Miquel Costa, a 2'00.

FLOR DE CART per Mossen Salvador Galmés y Sanxo (Contarella 1891-1899) a 1'50.

El poble mallorquí ha comés una ingratitud al no comprar aquex preciós ensay de novel·la mallorquina; tal vegada per no conixer el seu alt valor literari.

CAMPERES—QUATRE FULLES—Poesies per D. Pere d'Alcántara Mulet y Reinés, a 1'00.

FLORS DE TARDOR per D. Antoni Gelabert y Cano ab un prole de Mn. Llorens Riber, a 1'50.

HISTORIA DEL REI EN JAUME Glosada per D. Bartomeu Ferrá a una pesseta, l'exemplar y als suscriptors dels setmanaris catòlics mallorquins, a 0'65.

Venals a nostra Llibrería

Almacenes Montaner

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á 11

= PALMA =

Pañería, Sastrería, Novedades, para Señora y Caballero, Camisería, Lencería Mantelería, Confección de blanco, Géneros de punto, Estatuaria Religiosa, Plata Meneses Medallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Efectos Militares, Uniformes, Gorras, Espadería, Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortinajes.

«EN LA SUCURSAL CAN BITLA»

ROPAS EHCHAS Y SASTRERÍA ECONÓMICA

LOS MÁS IMPORTANTES DE LAS BALEARES

GRANDES

ALMACENES

SAN JOSÉ

DE

IGNACIO FIGUEROLA

CENTRAL: Brondo, 7, 9 y 11—Esquina Borne. 118—PALMA
SUCURSALES: JAIME II, 59 y 61 esquina VICENTE MUT—
BINISALEM calle TRUCH—LA PUEBLA calle MAYOR, 58—
NCA, PLAZA IGLESIA, PALMER.

ASTRERIA CAMISERIA, CONFECCIONES

Equipos para novios—Corbatería—Bisutería—Mercedaria—Sedería—
Lencería—Alfombras—Lencería—Géneros de punto—Cortinajes.

OBJETOS PARA REGALOS = = PRECIO FIJO

PAL-LAS

Diccionario encyclopédico manual en cinco idiomas: Español, Francés, Inglés, Alemany e Italiano.—10 pesetas—Se venden en esta imprenta.